

Avizul Comitetului Economic și Social European privind Cartea verde privind protecția pădurilor și informarea în domeniul forestier în UE: Pregătirea pădurilor pentru schimbările climatice

COM(2010) 66 final

(2011/C 48/27)

Raportor: **dl Seppo KALLIO**

Coraportor: **dl Brendan BURNS**

La 17 mai 2010, în conformitate cu articolul 304 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comisia Europeană a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la

Cartea verde privind protecția pădurilor și informarea în domeniul forestier în UE: Pregătirea pădurilor pentru schimbările climatice

COM(2010) 66 final.

Secțiunea pentru agricultură, dezvoltare rurală și protecția mediului, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la data de 31 august 2010.

În cea de-a 456-a sesiune plenară, care a avut loc la 15 și 16 septembrie 2010 (ședința din 15 septembrie), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 121 voturi pentru, 2 voturi împotriva și 4 abțineri.

1. Concluzii și recomandări

1.1 CESE menționează că:

— în următoarele câteva decenii este de așteptat să crească importanța pădurilor ca resursă naturală regenerabilă, furnizor de diverse servicii ecosistemice și condiție prealabilă a bunăstării oamenilor;

— este de așteptat ca schimbările climatice să afecteze funcțiile de bază ale ecosistemului și, prin urmare, serviciile ecologice pe care le furnizează pădurile;

— este de așteptat ca schimbările climatice să multiplie incertitudinile și să mărească riscul de apariție a unor fenomene diverse, cu efecte negative asupra mediului și care depășesc frontierele naționale (dăunători, boli, secetă, inundații, furtuni și incendii forestiere);

— în contextul adaptării gestionării pădurilor și al cercetărilor din sfera procesului decizional în domeniul forestier, rolul unor informații actualizate în domeniul forestier devine din ce în ce mai important.

1.2 CESE subliniază că:

— este necesar să existe o abordare echilibrată în susținerea diferitelor funcții ale pădurilor, care să nu se concentreze exclusiv pe protecția pădurilor;

— menținerea ecosistemului și a serviciilor ecologice bazate pe acesta, precum și asigurarea furnizării altor bunuri publice necesită stimulente financiare și transmiterea de informații către proprietarii de păduri și alți operatori, cum ar fi contractorii din sectorul forestier și utilizatorii lemnului (cei responsabili în practică pentru deciziile privitoare la păduri);

— efectele în lanț și efectele multiplicatoare ale schimbărilor climatice pot fi atenuate prin prevenirea riscurilor și pregătirea din timp pentru situații de criză;

— cooperarea dintre state și operatori reprezintă o modalitate importantă de control al fenomenelor transfrontaliere și de îmbunătățire a metodei de generare a informațiilor despre păduri.

1.3 CESE propune ca în diferitele politici ale UE să fie luat în considerare rolul crucial pe care îl joacă pădurile și sectorul forestier într-o economie ecologică și coerentă cu Strategia UE 2020, după cum urmează:

— politicile UE din domeniu, inclusiv Strategia UE în domeniul forestier și planul de acțiune, ar trebui să sprijine gestionarea și utilizarea activă a pădurilor, precum și competitivitatea unui mod durabil și ecologic de utilizare a lemnului și a produselor din lemn;

- coordonarea activităților legate de silvicultură cu alte sectoare și politici care afectează pădurile ar trebui abordată, printre altele, prin consolidarea rolului⁽¹⁾ care revine, în procesul decizional din UE, Comitetului forestier permanent și altor grupuri și comitete consultative din domeniu;
- în politica de dezvoltare rurală a UE ar trebui să se ia în considerare stabilirea prețurilor pentru diferite servicii ecosistemice și bunuri publice.

1.4 CESE recomandă Comisiei următoarele:

- să dea un exemplu statelor membre în ceea ce privește coordonarea activităților legate de silvicultură cu alte sectoare, politici, state învecinate și cu alți operatori, în materie de anticipare a evoluțiilor și riscurilor și de gestionare a crizelor;
- să sprijine generarea de informații obiective despre sectorul forestier, de exemplu în cadrul evenimentului „2011 – Anul internațional al pădurilor”, pentru a spori măsura în care proprietarii de păduri, consumatorii și publicul larg înțeleg sectorul forestier;
- să sprijine generarea de informații despre proprietățile lemnului și ale produselor din lemn, de exemplu beneficiile climatice, pentru a promova consumul și producția durabile;
- să comande un studiu privind diferenții operatori implicați în colectarea de informații asupra pădurilor și informațiile colectate;
- să elaboreze sisteme de informații și planificare în domeniu, precum și bune practici bazate pe acestea, în parteneriat cu platforma tehnologică forestieră, centrele de cercetare, organizațiile naționale și diferenții operatori din sectoarele de activitate legate de păduri (*forest-based industries* - FBI), astfel încât să faciliteze localizarea și reacția la schimbări bruște de situație, cum sunt dezastrelor;
- să asigure mai mult sprijin statelor membre și altor operatori în aplicarea și monitorizarea silviculturii durabile și în generarea de informații necesare în acest scop, precum și în armonizarea metodelor de generare a acestor informații.

⁽¹⁾ Comitetul consultativ pentru păduri și lemnul de plută, Comitetul consultativ pentru politica Comunității în domeniul forestier și FBI (*forest-based industries*), sectoarele de activitate legate de păduri; Decizia Comisiei 97/837/CE din 9.12.1997 de modificare a Deciziei 83/247/CEE, JO L 346, 17.12.1997, pp 95-96.

2. Contextul și obiectivul avizului

2.1 Scopul Cărții verzi este de a încuraja o dezbatere publică la nivelul UE și de a obține mai multe puncte de vedere asupra viitorului politicii de protecție a pădurilor și de colectare a informațiilor, precum și de a furniza elemente pentru o posibilă actualizare a Strategiei UE în domeniul forestier, în special în legătură cu aspectele climatice. Subiectele propuse de Cartea verde le continuă pe cele din Cartea albă a Comisiei intitulată „*Adaptarea la schimbările climatice: către un cadru de acțiune la nivel european*”⁽²⁾.

2.2 Cartea verde scoate în evidență situația generală și semnificația pădurilor din UE, prezentând caracteristicile și funcțiile specifice acestora și identificând marile provocări cu care se confruntă. De asemenea, examinează amenințările pe care le reprezintă schimbările climatice pentru funcționarea pădurilor și descrie instrumentele disponibile pentru protecția lor și sistemele de informații din domeniu.

2.3 Competența în chestiuni legate de politica forestieră revine în primul rând statelor membre, în conformitate cu principiul subsidiarității. Sarcina principală a UE este de a crea valoare adăugată pentru proiectele și programele naționale de silvicultură, de exemplu prin sensibilizarea statelor membre în legătură cu viitoarele provocări și prin elaborarea de recomandări pentru intervenții în timp util la nivelul UE.

2.4 Reflecțiile din prezentul aviz se concentrează asupra modului în care schimbările climatice vor modifica silvicultura europeană și protecția pădurilor și a modului în care ar trebui elaborate politicile UE, astfel încât să sprijine mai bine inițiativele statelor membre din domeniu. De asemenea, avizul examinează modul în care UE ar putea facilita gestionarea provocărilor viitoare, precum și natura informațiilor suplimentare necesare. În acest context, scopul protecției pădurilor în UE ar trebui să fie acela de a asigura existența unor păduri care să-și îndeplinească și în viitor toate funcțiile productive, socio-economice și ecologice.

3. Menținerea, echilibrarea și consolidarea diferitelor funcții ale pădurilor (întrebarea 1)

3.1 Convențiile ONU recunosc importanța pădurilor în combaterea schimbărilor climatice⁽³⁾ și menținerea biodiversității⁽⁴⁾. La nivel european și în consens cu Strategia UE în domeniul forestier, statele membre s-au angajat să adopte o abordare care să echilibreze diferitele funcții ale silviculturii pe baza gestionării durabile a pădurilor și a multifuncționalității⁽⁵⁾. La nivelul UE, Strategia UE în domeniul forestier, planul de acțiune al UE privind pădurile și comunicarea privind sectoarele de activitate legate de păduri au luat în considerare diferitele

⁽²⁾ COM(2009) 147 final.

⁽³⁾ Convenția-cadru a Națiunilor Unite privind schimbările climatice (UNFCC).

⁽⁴⁾ Convenția privind diversitatea biologică (CBD);

⁽⁵⁾ Pădurea Europa (*Forest Europe*), Conferință ministerială privind protecția pădurilor din Europa (MCPFE).

funcții ale acestora ⁽⁶⁾. La nivel național și regional, funcțiile pădurilor sunt gestionate, între altele, prin programe de silvicultură. Astfel, însuși cadrul politicilor din sectorul forestier susține eficient întreținerea, echilibrarea și consolidarea diferitelor funcții ale pădurilor. În schimb, sunt necesare eforturi suplimentare pentru coordonarea activităților din domeniul forestier cu alte sectoare și politici care afectează pădurile. De exemplu, Comitetul permanent forestier (SFC), alte grupuri și comitete consultative din domeniu ⁽⁷⁾ și Grupul inter-servicii pentru păduri al Comisiei au capacitatea de a întreprinde aceste eforturi și ar trebui consolidat rolul comitetului (SFC) în luarea deciziilor legate de chestiunile din domeniu. Și la nivelul național ar trebui să existe o coordonare mai eficientă între sectoare în privința acestor chestiuni. Pentru operatorii de la nivel național este important exemplul pe care îl dă Comisia prin modul în care urmărește o abordare transsectorială și de prevenție.

3.2 În următoarele câteva decenii este de așteptat să crească importanța pădurilor ca resursă naturală regenerabilă, furnizor de diverse servicii ecosistemice și condiție prealabilă a bunăstării oamenilor. De exemplu, consumatorii responsabili ⁽⁸⁾ reprezintă deja o cotă de piață substanțială în multe țări europene. Utilizarea diversificată și durabilă a pădurilor și a serviciilor și produselor forestiere, precum și activitatea administrativă necesară în acest sens generează, în multe regiuni, locuri de muncă, venituri și prosperitate la diferite niveluri. Pădurile, exploatarea forestieră și producția de lemn, produsele forestiere altele decât cele din lemn și turismul forestier sunt deosebit de importante pentru comunitățile locale. În conformitate cu Strategia UE 2020, este important să se asigure condiții de operare corespunzătoare pentru proprietarii și contractorii din sectorul forestier și pentru sectoarele consumatoare de lemn, deoarece există o concurență tot mai intensă pentru terenurile care au condiții propice pentru producerea lemnului, precum și pentru prelucrarea și utilizarea acestuia drept combustibil. De asemenea, devine important și rolul capacității de informare. „2011-Anul internațional al pădurilor” oferă ocazia de a spori măsura în care consumatorii și publicul larg înțeleg sectorul forestier și de a susține consumul și producția durabile prin demonstrarea avantajelor pe care le oferă, comparativ cu alte materiale, lemnul și produsele din lemn în atenuarea schimbărilor climatice (de exemplu stocarea dioxidului de carbon, intensitatea energetică redusă, eficiența termică etc.).

3.3 Activitățile de protejare și conservare a pădurilor și care au dimensiune ecologică au fost în mod tradițional realizate prin obiective strategice și prin normele, orientările și recomandările concepute în scopul atingerii lor. În ultimii ani, responsabilitatea pentru serviciile ecosistemice și alte bunuri publice a trecut, într-o măsură din ce în ce mai mare, asupra proprietarilor și contractorilor din sectorul forestier. Pentru a face față aspectelor de mediu, aceștia au nevoie de cunoștințe și informații noi despre diversele posibilități de intervenție, cum

ar fi proiectele comune de îmbunătățire a raportului cost-eficiență, și de stimulente financiare. Printre provocări se numără atribuirea unei valori economice pentru protecția biodiversității și a bazinelor râurilor, utilizarea mediului în scopuri recreaționale sau stocarea dioxidului de carbon.

3.4 Pădurilor, lemnului și produselor din lemn le revine un rol-cheie în normalizarea regimului climatic. Capacitatea lor de a stoca dioxidul de carbon este deosebit de importantă. Produsele pe bază de lemn pot înlocui produse din alte materiale, care sunt mai puțin eficiente din perspectiva schimbărilor climatice. De exemplu, materialele pe bază de lemn utilizate în construcții, amenajări interioare și la fabricarea mobilei funcționează pe termen relativ lung ca un puț absorbant pentru dioxidul de carbon. Într-o anumită măsură, bioenergia eliberată prin arderea lemnului poate fi folosită spre a înlocui energia din combustibili fosili. Ca parte a combaterii schimbărilor climatice, pot fi utilizate obiective și instrumente politice pentru a oferi stimulente celor care folosesc materiale ecologice, cum ar fi lemnul și produsele din lemn.

3.5 În ultimii ani, daunele provocate de furtunile care s-au extins pe arii largi și de incendiile forestiere au condus la intensificarea dezbatărilor asupra efectelor pe care le au schimbările climatice asupra ecosistemului forestier și, în consecință, asupra activităților din domeniu. Importanța pădurilor în normalizarea climatică locală și regională variază de la o zonă la alta. Conștientizarea acestui rol crucial a crescut în ultimii ani, pe măsură ce a crescut gradul de înțelegere a circuitului apei în natură și a problemelor pe care le pun zonele aride.

4. Efectele schimbărilor climatice asupra pădurilor și a sectorului forestier (întrebarea 2)

4.1 Este de așteptat ca schimbările climatice să multiplice incertitudinile și să mărească riscul de apariție a diverselor efecte asupra mediului, cum ar fi dăunătorii, bolile, seceta, inundațiile, furtunile și incendiile forestiere. O altă provocare o reprezintă globalizarea, căreia i se asociază transportul de produse din lemn și material forestier reproductiv, care accelerează, de exemplu, răspândirea dăunătorilor dincolo de aria lor naturală. Dacă riscurile de mediu care afectează pădurile și sectorul forestier se materializează, vor apărea multe consecințe economice și sociale. Efectele economice decurg din variația valorii activelor și a condițiilor de operare a întreprinderilor. Efectele sociale pot fi directe, cum ar fi deteriorarea condițiilor de viață în urma daunelor aduse pădurilor, sau indirecte, cum ar fi efectele sociale în lanț ale schimbărilor înregistrate de situația economică a operatorilor din zona afectată. Rapiditatea cu care se materializează riscurile de mediu generează provocări specifice, de exemplu cele legate de piețe și logistică. Sunt necesare mai multe informații despre potențialele cauze și efecte, pentru a reduce incertitudinea și a gestiona riscurile în contextul schimbărilor climatice.

⁽⁶⁾ COM(2008) 113 final.

⁽⁷⁾ A se vedea nota de subsol nr. 1.

⁽⁸⁾ Lifestyles of Health and Sustainability (LOHAS) (Stiluri de viață sănătoase și durabile).

4.2 Abundența resurselor forestiere și eficiența gestionării fac ca pădurile Europei să se poată adapta la diferite schimbări. Cu toate acestea, există diferențe regionale substanțiale în interiorul Europei, care provin din diferențele legate de mediul natural și factorii sociali. De exemplu, este de așteptat ca riscul incendiilor de pădure în regiunile aride din zona mediteraneeană să crească semnificativ în urma impactului combinat al schimbărilor climatice și activității umane. Dacă seceta avansează în alte părți ale Europei, vor avea de suferit zonele dominate de conifere. Dacă iernile devin blânde și fără îngheț la sol, logistica unora din exploatarea forestieră va ridica probleme. De asemenea, crește riscul de infestare cu ciuperci și dăunători. În zonele în care potențialul de tăieri a scăzut, daunele pot fi provocate de furtuni și de invazia ulterioară a dăunătorilor. Implicațiile economice pentru proprietarii de păduri și pentru economiile locale pot fi substanțiale, iar diversitatea forestieră se poate diminua. Un mediu de afaceri aflat în schimbare poate conduce la schimbări în distribuția avantajelor comparative ale diferitelor regiuni și, astfel, în diviziunea muncii între regiuni și în societate.

4.3 Efectele în lanț ale schimbărilor climatice pot fi evitate prin planificarea pentru situații de urgență. Previziunea sistematică este utilă atât pentru evitarea efectelor indesezirabile, cât și pentru anticiparea schimbărilor bruște și a dezastrilor naturale. Devine tot mai importantă conceperea unor măsuri de adaptare și prevenție bazate pe previziuni la diferite niveluri. De asemenea, este important ca politicile UE și organismele din domeniul forestier, cum ar fi platforma tehnologică forestieră, să sprijine gestionarea și utilizarea activă a pădurilor și să amelioreze competitivitatea utilizării durabile a materialelor cu impact minim asupra climei, așa cum este lemnul.

4.4 Reacțiile în lanț și efectele multiplicatoare ale schimbărilor climatice pot fi atenuate prin pregătirea din timp pentru situații de criză, de exemplu elaborând mecanisme de reacție, cum ar fi planuri de gestionare, echipamente și bune practici pentru situații de criză. Este deosebit de important, în situații de tranziție și criză, să se răspundă problemelor de siguranță, inclusiv celor legate de siguranța locurilor de muncă.

5. Instrumente disponibile pentru protecția pădurilor (întrebarea 3)

5.1 Pentru protecția pădurilor există un temei juridic solid și o gamă de instrumente, atât la nivel național, cât și comunitar. În afară de protecția tradițională a siturilor, se folosesc diferite restricții de exploatare și un regim de acordare de permise. Problema sectorului forestier este că normele și instrumentele existente sunt fragmentate, ceea ce conduce la suprapuneri și potențiale contradicții.

5.2 Măsurile de protecție bazate pe mecanisme voluntare sau dovedite rentabile, în special în cazul micilor proprietăți forestiere. Dar punerea în aplicare a unor astfel de abordări

înseamnă transmiterea de competențe și informații proprietarilor de păduri și acoperirea integrală a costurilor legate de protecția voluntară și a pierderilor de venit.

5.3 În prezent, cea mai mare incertitudine este legată de diversitatea din pădurile aflate în afara zonelor protejate, deoarece nu există suficiente informații în acest sens. În plus, obiectivele în materie de intensificare a utilizării biomasei pentru energie din surse regenerabile pot să aibă consecințe asupra gestionării pădurilor și a practicilor de tăiere, dar și asupra diversității.

6. Gestionarea și utilizarea pădurilor (întrebarea 4)

6.1 Sectorul forestier european se caracterizează printr-un ciclu de rotație îndelungat, astfel încât, de exemplu, impactul unor noi tehnici de gestionare devine vizibil numai după mai multe decenii. Condițiile economice și sociale impun noi tehnici silvice și de colectare a lemnului în pădurile de uz comercial, cum ar fi cultivarea lemnului cu durată scurtă de rotație, pentru combustibili, sau rădirea pădurilor mature. Condițiile ecologice de tipul schimbărilor climatice pot accelera ele însele impactul de mediu al noilor tehnici de gestionare a pădurilor. Starea pădurilor și schimbările pe care le suferă acestea sunt monitorizate permanent în contextul adaptării modului de gestionare, astfel încât acesta să poată fi ajustat după necesități, pentru a putea atinge obiectivele cât mai bine. Deciziile legate de gestionarea și utilizarea pădurilor sunt luate de proprietarii de păduri, care au deci nevoie de informații despre opțiunile de gestionare existente și despre potențialele efecte ale fiecăreia dintre ele. O evoluție posibilă o reprezintă planificarea forestieră de către proprietarii de păduri.

6.2 O cale de a sprijini eforturile de conservare a diversității genetice a materialului forestier de reproducere și de a asigura adaptarea acestuia la schimbările climatice o reprezintă modelarea în acest scop a unui sistem de criterii și indicatori pentru o silvicultură durabilă.

7. Gradul de adecvare a informațiilor despre păduri (întrebarea 5)

7.1 Generarea de informații despre pădurile Europei este distribuită între trei actori principali:

- Comisia, agențiile și proiectele finanțate de aceasta;
- organismele naționale de cercetare și de statistică;
- întreprinderile și operatorii din sectorul forestier.

7.2 În temeiul principiului subsidiarității, statele membre au, în general, competență în chestiuni care le privesc, iar rolul UE este de a genera valoare adăugată prin acțiuni comune. Organismele naționale de cercetare și statistică, cum ar fi birourile de inventariere forestieră și de statistică gestionează generarea informațiilor despre păduri, necesare pentru planificarea și implementarea politicii naționale de silvicultură. Informațiile actuale din UE acoperă situația pădurilor, inclusiv incendiile forestiere și, în unele cazuri, producția de lemn și utilizările finale (cum ar fi datele privind produsele pe bază de lemn). Aceste organisme naționale au, de asemenea, responsabilități și în relația cu sistemul statistic internațional. Eurostat răspunde de statisticile UE privind resursele forestiere și producția de lemn și de contribuția UE la statisticile internaționale, cum ar fi compilarea și armonizarea datelor naționale⁽⁹⁾. Comisia a sprijinit, totodată, organismele naționale în vederea armonizării datelor în contextul angajamentelor internaționale⁽¹⁰⁾. La armonizarea statisticilor trebuie să se țină seama atât de cerințele armonizării statistice, cât și de diferențele naționale și regionale de conținut al datelor, cum ar fi indicatorii care se referă la diversitate. Comisia a instituit sisteme de monitorizare pentru fenomenele cu efect transfrontalier, cum ar fi sănătatea pădurii⁽¹¹⁾ și incendiile forestiere⁽¹²⁾, precum și sisteme europene comune de informare și comunicare⁽¹³⁾.

7.3 În general, proprietarii de păduri și alte părți interesate din sectorul forestier obțin informațiile legate de activitatea lor sau care vin în sprijinul acesteia de la organizațiile naționale de cercetare și statistică sau din sectorul privat. De asemenea, proprietarii de păduri și alți operatori forestieri produc și stochează informații în propriile lor sisteme de informații în timp real. Actualizarea acestor informații devine tot mai

importantă în contextul schimbărilor din mediul de afaceri și al ajustărilor pe care le cunoaște gestionarea pădurilor.

7.4 Informațiile despre păduri diferă de la țară la țară, unele fiind mai complete, mai precise și mai actuale decât altele. Cele mai multe țări pot să prezinte volumul de masă lemnoasă pe picior al pădurilor la nivel național pe baze aproape anuale. De asemenea, unele organisme naționale pot să furnizeze rapoarte anuale detaliate și exacte cu privire la sănătatea și starea pădurilor, la capacitatea de producție, bilanțul emisiilor de dioxid de carbon, funcțiile de protecție ale silviculturii, la serviciile forestiere și la viabilitatea pădurilor din țările respective⁽¹⁴⁾. În unele țări ale UE persistă deficiențe în materie de conținut, precizie și actualizare a informațiilor. În vederea armonizării statisticilor internaționale, Comisia finanțează proiecte de cercetare și rețele menite să dezvolte cooperarea în acest sens⁽¹⁵⁾. Principalele lacune în materie de protecție a pădurilor și de schimbări climatice sunt aspectele legate de diversitatea pădurilor din afara zonelor protejate, utilizarea durabilă a resurselor bioenergetice, depozitele și puțurile absorbante de dioxid de carbon, includerea produselor de lemn și localizarea rapidă a zonelor deteriorate. Trebuie să crească și să se armonizeze în continuare sprijinul acordat operatorilor naționali în ceea ce privește colectarea de informații privind pădurile și armonizarea acestora.

7.5 Generarea de informații armonizate la nivelul UE reprezintă o provocare, dat fiind numărul mare de organisme implicate în colectarea datelor. Prin urmare, este important să se efectueze un studiu cuprinzător, care să identifice în mod clar ce entitate colectează datele și ce date colectează.

Bruxelles, 15 septembrie 2010

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Mario SEPI

⁽⁹⁾ De exemplu, chestionarul anual *Joint Forest Sector Questionnaire* (JFSQ), în cooperare cu FAO, Organizația internațională a pădurilor tropicale (ITTO) și CEE a ONU.

⁽¹⁰⁾ De exemplu, COST E43 (*Harmonisation of National Forest Inventories in Europe: Techniques for Common Reporting* – Armonizarea inventarelor forestiere naționale în Europa: tehnici de raportare comună).

⁽¹¹⁾ *Forest Focus Community Scheme* (Inițiativa comunitară Forest Focus) 2003-2006/7.

⁽¹²⁾ *European Forest Fire Information System* (EFFIS – Sistemul european de informații privind incendiile forestiere)

⁽¹³⁾ *European Forest Data Centre* (EFDAC – Centrul european de date privind pădurile) și *European Forest Information and Communication Platform* (EFICP – Platforma europeană de informare și comunicare în domeniul forestier).

⁽¹⁴⁾ Contribuția Forest Europe sau cea regională la Evaluarea resurselor forestiere globale (GFRA).

⁽¹⁵⁾ FUTMON, un proiect cofinanțat de LIFE+ menit să aprofundeze concepția și aplicarea unui sistem de supraveghere a pădurilor la scară europeană (*Further Development and Implementation of an EU-level Forest Monitoring System – FUTMON*); contract-cadru al Centrului comun de cercetare pentru platforma E-forest; proiectul USEWOOD al rețelei COST: „Îmbunătățirea datelor și informațiilor asupra rezervelor potențiale de lemn: o abordare europeană a inventarelor forestiere naționale multisursă” (*Improving Data and Information on the Potential Supply of Wood Resources: A European Approach from Multisource National Forest Inventories*).